

การประเมินภาวะขาดสารไอโอดีนในประชากร อ่ำเภอด่านชัย จังหวัดเลย

ภาคี สืบบุญกานต์*

บทคัดย่อ

แม้ว่าอัตราคาดเดาของเด็กนักเรียนประถมศึกษาในประเทศไทยจะลดต่ำลงอย่างมาก โดยลดลงจาก พ.ศ. ๒๕๑๒ ร้อยละ ๗๕.๙ เทียบกับ พ.ศ. ๒๕๔๖ ร้อยละ ๑.๓ แต่การป้องกันภาวะปัญญาอ่อน จากภาวะขาดสาร ไอโอดีนต้องให้ความสำคัญกับธุรอยด์ซอร์莫โนที่ผ่านรกไปยังเด็กในช่วงแรกของการตั้งครรภ์. ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของภาวะขาดสาร ไอโอดีนจึงไม่ใช่เด็กนักเรียนอายุ ๖-๑๒ ปีที่เป็นสถาปัตย์ แต่คือหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่กำลังจะตั้งครรภ์ หรือตั้งครรภ์แล้ว และเด็กแรกเกิด ซึ่ง สอดคล้องกับภัยที่ขององค์การอนามัยโลก และคณะกรรมการควบคุมภาวะขาดสาร ไอโอดีนนานาชาติ (ICCIDD) ที่ได้กำหนดตัวชี้วัดของพื้นที่ที่กำจัดภาวะขาดสาร ไอโอดีนมี ๔ ตัวชี้วัด กือ ๑) ความครอบคลุมเกลือ ไอโอดีนที่ได้มาตรฐานในครัวเรือน ร้อยละ ๘๐, ๒) ระดับไอโอดีนมาตรฐานในปัสสาวะของเด็กนักเรียนประถมศึกษาไม่ควรน้อยกว่า ๑๐ ไมโครกรัมต่อเดซิลิตร, ๓) อัตราคาดเดา ในเด็กประถมศึกษาน้อยกว่าร้อยละ ๕, ๔) ปริมาณซอร์莫โนกระตุ้นที่ร้อยด์ในเด็กแรกเกิดลดลงที่ระดับมากกว่า ๕ มิลลิยูนิตต่อลิตร มีสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ ๓.

โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชต่านชัยเชิง ได้ทำการตรวจภาวะขาดสาร และเก็บตัวอย่างปัสสาวะ และเลือดของกลุ่มอายุต่าง ๆ ทั้งในโรงพยาบาลและในชุมชน เพื่อประเมินระดับ พ.ศ. ๒๕๔๑ กับ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งผลการศึกษาแสดงว่าอัตราคาดเดาของเด็กนักเรียนที่สูงในเด็กประถมศึกษาลดลงอย่างมากจากร้อยละ ๕.๙ ใน พ.ศ. ๒๕๔๑ เหลือร้อยละ ๐.๙ ใน พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่สัดส่วนไม่ใกล้เคียงกับอัตราคาดเดาโดยการคิดตัวเลขซึ่งเท่ากับร้อยละ ๑๖.๑ และ ๒๑.๔ ใน พ.ศ. ๒๕๔๑ และ ๒๕๔๖. ค่าน้ำดယฐานของ ไอโอดีนในปัสสาวะ พ.ศ. ๒๕๔๖ ในกลุ่มอายุ ๐-๑ ปี, ๑-๓ ปี, ๔-๖ ปี, ๖-๑๒ ปี, หญิงมีครรภ์และผู้สูงอายุ เท่ากับ ๑๒.๔๕, ๑๕.๔๕, ๑๕.๔๕, ๑๕.๓๗, ๑๑.๓๐, ๕.๕๒ มก./คล. ตามลำดับ, โดยมีแนวโน้มลดลงเมื่อเทียบกับ พ.ศ. ๒๕๔๑ เท่ากับ ๑๕.๖๒, ๑๕.๐๖, ๑๕.๔๗, ๔.๕๒, ๓.๗๗ มก./คล. แต่ทั้ง พ.ศ. ๒๕๔๑ และ ๒๕๔๖ ส่วนใหญ่ยังเกินเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก ยกเว้นกลุ่มผู้สูงอายุ ค่า TSH (serum based) >๑๑.๒๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล. เท่ากับร้อยละ ๒๖ ซึ่งแสดงว่าเป็นพื้นที่ขาดสาร ไอโอดีนระดับปานกลาง สอดคล้องกับความครอบคลุมเกลือเสริม ไอโอดีนที่ยังคงอยู่ต่อเนื่อง การใช้เกลือสินเทาร์ชนิดเม็ดที่ไม่มีการเสริม ไอโอดีนกับค่อนข้างมากถึงร้อยละ ๔๕ เพิ่มราคากลูก. การได้รับ ไอโอดีนจากอาหารประเภทอื่นยังมีน้อย.

จากการศึกษาเมื่อว่าด้วยตัวชี้วัดส่วนใหญ่ซึ่งเป็นผลลัพธ์จะผ่านเกณฑ์แต่กลับพบว่าผลสัมฤทธิ์ต่อกegenที่ซึ่งสอดรับกับตัวชี้วัดกระบวนการ. เรื่องความครอบคลุมของเกลือเสริม ไอโอดีนซึ่งต่อกegenที่เข่นกัน อาจแสดงให้เห็นว่า การให้ ไอโอดีนผ่านน้ำสบริม ไอโอดีน และยาเม็ดเสริม ไอโอดีน ในเด็กนักเรียน และหญิงมีครรภ์ อาจทำให้เข้าใจผ่านตัวชี้วัดอื่น ๆ เช่น อัตราคาดเดาของปัญหา ไอโอดีนไม่ได้มีอยู่แล้ว. แต่กระบวนการนี้อาจจะไม่ยั่งยืนและสัมฤทธิ์ผลเท่ากับความครอบคลุมของเกลือ ไอโอดีน และการวัดผลสัมฤทธิ์ที่ TSH ในเด็กแรกเกิด จึงควรมีการติดตามตัวชี้วัดของ ไอโอดีนในระดับต่าง ๆ ที่ครบวงจรอย่างสม่ำเสมอ และนำข้อมูลดังกล่าววิเคราะห์รายชุมชนและสะท้อนไปยังชุมชนต่อไป.

คำสำคัญ: ภาวะขาดสาร ไอโอดีน, ตัวชี้วัดภาวะขาดสาร ไอโอดีน, ค่า ไอโอดีนในปัสสาวะ, ค่า TSH ในเลือดทางการแพทย์

*โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชต่านชัย, จังหวัดเลย

Abstract Multidimensional Evaluation of Iodine Deficiency in Residents of Dansai District, Loei Province

Pakdee Suibnugarn*

*Dansai Crown Prince Hospital, Loei Province

Formerly, the programs for the elimination of iodine deficiency disorder in Thailand had used the total goiter rate in school children as an indicator for evaluating the program. That indicator showed improvement, from 19.3 percent in 1989 to 1.31 percent in 2003. However, for protection against brain damage from iodine deficiency, importance must be given to the transfer of thyroid hormones across the placenta even during early gestation. Thus, the ultimate focus must be women who are going to be pregnant, pregnant women and neonates. The criteria recommended by WHO/UNICEF/ICCID are salt iodization, proportion of households consuming effectively iodized salt > 90 percent, median urinary iodine in school age children > 10 µg/dl, thyroid size in school age children, proportion with enlarged thyroid by ultrasound or palpation < 5 percent and neonatal TSH, proportion with levels > 5 mU/l whole blood < 3 percent.

The present study took for examination thyroid size and collected blood and urine specimens for TSH, thyroid function test, urinary iodine in many age groups both from the hospital and the community in 1998 and 2003. The results showed that the goiter rate in school age children by ultrasound decreased from 5.1 percent in 1998 to 0.5 percent in 2003, but this proportion was not similar to those identified according to thyroid size by palpation i.e., 16.1 percent in 1998 and 21.4 percent in 2003. Median urinary iodine in 2003 in the subjects in age groups 0-1 year, 1-3 years, 4-6 years, 6-12 years, pregnant women and elderly persons were 12.44, 15.49, 15.44, 15.31, 11.30, 5.52 µg/dl, respectively. The levels seemed to decline when compared with the 2003 findings of 19.62, 19.06, 15.83, 46.92, 7.17 µg/dl respectively. Neonatal TSH (serum based) >11.25 µIU/ml in 2003 were 26 percent, which showed that our area was a moderate iodine deficiency disorder area. This might be caused by unsatisfied coverage with iodized salt at 45 percent.

In this study, most outcome indicators achieved the criteria, but the impact indicator was unsatisfied in neonatal TSH. Accordingly, a process indicator such as coverage of salt iodization showed the failure to achieve the criteria. Therefore, Dansai Crown Prince Hospital would analyze the data in each community and show those data to people in the community in order to solve this problem. We recommend that every district follow the multidimensional evaluation of iodine deficiency disorder continuously as process, outcome and impact indicators.

Key words: evaluation of iodine deficiency, indicators of iodine deficiency, median urinary iodine, neonatal TSH

ภูมิหลังและเหตุผล

ปัญหาภาวะขาดสารไอโอดีนเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของโลก. องค์กรอนามัยโลกได้คาดประมาณว่าใน พ.ศ. ๒๕๓๓ มีผู้ที่อยู่ในภาวะขาดสารไอโอดีนกว่า ๑,๖๐๐ ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙ ของประชากรโลก. ในจำนวนนี้ ๖๕๕ ล้านคนมีภาวะคอพอก และ ๔๓ ล้านคนมีภาวะปัญญาอ่อนรุนแรง^(๑). เมื่อพัฒนาการเก็บข้อมูลดีขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๓ พบรู้ที่อยู่ในภาวะ

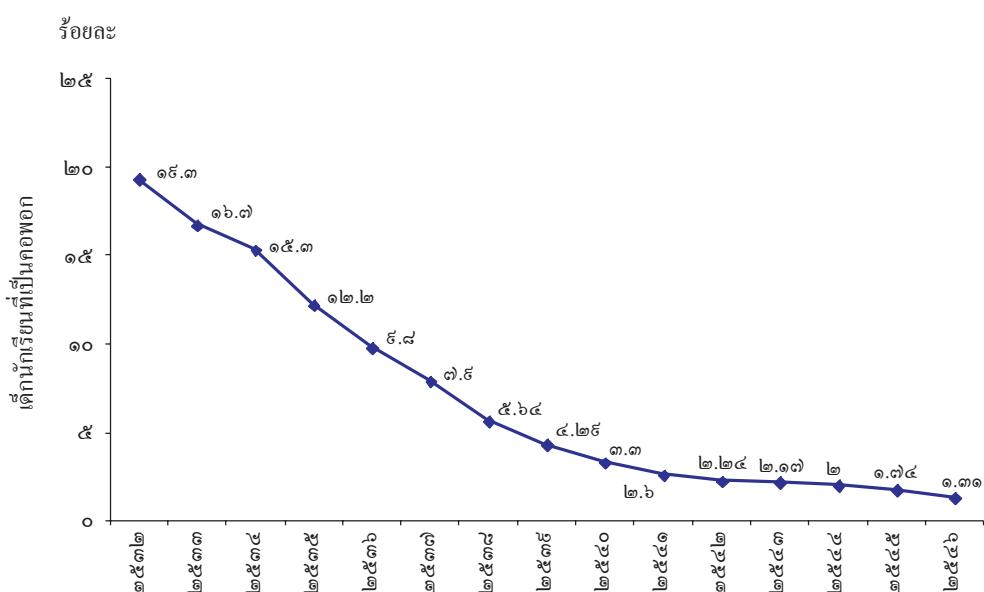
ขาดสารไอโอดีนเพิ่มขึ้นเป็น ๒,๒๐๐ ล้านคน (ร้อยละ ๓๘) ใน๓๐ ประเทศ และ ๗๔๐ ล้านคนเป็นคอพอก^(๒) นับว่าภาวะขาดสารไอโอดีนส่งผลกระทบบนโลกนี้รุนแรงและกว้างขวางมากที่สุด ทั้งที่เป็นปัญหาที่ป้องกันได้.

ใน พ.ศ. ๒๕๔๖ เสม พริ้งพวงแก้วได้รายงานปัญหาคอพอกในภาคเหนือของประเทศไทยเป็นครั้งแรก. ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๕๐ Clerks สำรวจภาวะคอพอกใน ๕ จังหวัดภาค

เห็นีอพบสูงถึงร้อยละ ๒๓-๔๕. ดังนั้นใน พ.ศ. ๒๕๓๘ กระทรวงสาธารณสุขจึงร่วมมือกับองค์กรอนามัยโลกจัดทำโครงการเกลือเสริมไฮโอดีนขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อแก้ปัญหาคอพอกในประเทศไทย^(๓). ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กรมอนามัยได้จัดตั้งระบบการเฝ้าระวังโรคขาดสารไฮโอดีนโดยใช้อัตราคอพอกในนักเรียนประถมศึกษาเป็นดัชนีชี้วัด และด้วยโครงการเกลือเสริมไฮโอดีน, น้ำเสริมไฮโอดีน, ยาเม็ดเสริมไฮโอดีน ทำให้ภาวะคอพอกในเด็กนักเรียนลดลงอย่างมาก โดยลดจากร้อยละ ๑๙.๓ ใน พ.ศ. ๒๕๓๙ (ศึกษา ๑๕ จังหวัด) เหลือเพียงร้อยละ ๑.๓๑ ใน พ.ศ. ๒๕๔๖ (ศึกษา ๗๕ จังหวัด)^(๔). จากตัวชี้วัดดังกล่าวทำให้เห็นว่าประเทศไทยสามารถดำเนินการจัดภาวะขาดสารไฮโอดีนได้เป็นอย่างดี ดังรายละเอียดในรูปที่ ๑.

มีหลายงานวิจัยที่ศึกษาผลกระทบจากการขาดสารไฮโอดีนทำให้เข้าใจว่าภาวะปัญญาร้อนเป็นผลจากการขาดชั้ยรอยด์หรือร์โมนในช่วงพัฒนาการของสมอง โดยให้ความสำคัญอย่างมากสำหรับชั้ยรอยด์หรือร์โมนที่ผ่านรกไปยังเด็กในช่วงแรกของการตั้งครรภ์ ซึ่งจะเคลื่อนตัวรับ T3 ปราฏในสมองของตัวอ่อนตั้งแต่วันที่ ๑๔ ของการตั้งครรภ์ ซึ่ง T3 และ T4 ที่ตัวอ่อนได้รับเพื่อการพัฒนาสมองมาจากการดา.

ดังนั้นถ้ามารดาอยู่ในภาวะขาดสารไฮโอดีน จะทำให้พัฒนาการของสมองตัวอ่อนมีปัญหาได้^(๕). จากข้อมูลดังกล่าวกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของภาวะขาดสารไฮโอดีนจึงไม่ใช่เด็กนักเรียนอายุ ๖-๑๒ ปีที่เป็นคอพอก แต่คือหญิงวัยเจริญพันธุ์ที่กำลังจะตั้งครรภ์ หรือหญิงที่ตั้งครรภ์แล้ว และเด็กในครรภ์. การดำเนินการให้มีเกลือเสริมไฮโอดีนครอบคลุมทุกพื้นที่ไม่ใช่แค่เพียงให้เด็กนักเรียนที่เป็นคอพอกได้กินเกลือเสริมไฮโอดีนแต่เป็นการให้ประชาชนทุกคนได้กินเกลือเสริมไฮโอดีนโดยมีตัวชี้วัดเป็นเด็กนักเรียนเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมด. แต่ในหลายพื้นที่ของประเทศไทย เจ้าหน้าที่สาธารณสุขได้จัดทำเกลือเสริมไฮโอดีน, น้ำเสริมไฮโอดีน, ยาเม็ดเสริมไฮโอดีนให้แก่เด็กนักเรียนอายุ ๖-๑๒ ปี เพื่อให้บรรลุตัวชี้วัดโดยมีอัตราคอพอกน้อยกว่าร้อยละ ๕ ทั้ง ๆ ที่อัตราคอพอกในเด็กนักเรียนนั้นไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย. แต่เป็นตัวชี้วัดแทนกลุ่มหญิงวัยเจริญพันธุ์ จึงทำให้อาจมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าพื้นที่นั้น ๆ ปลดลจากภาวะขาดสารไฮโอดีนแล้ว ดังเห็นได้จากการสำรวจความครอบคลุมการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนในระดับครัวเรือน ๓๙ จังหวัดในทุกภาคของประเทศไทยของกองโภชนาการ กรมอนามัย ใน พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยสูงเก็บตัวอย่าง ๓๐ กลุ่ม ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๖,๗๕๗

รูปที่ ๑ อัตราคอพอกในเด็กนักเรียนอายุ ๖-๑๒ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙-๒๕๔๖

ตารางที่ ๑ Summary of IDD prevalence indicators and criteria for a significant public health problem* (ICCID /UNICEF/WHO)

ตัวชี้วัด	ไม่ขาด	ขาด		
		น้อย	ปานกลาง	รุนแรง
Coverage of iodized salt in household(%)	> ๘๐			
Goiter rate in SAC (%)	< ๕	๕-๑๕.๕	๑๐-๒๕.๕	> ๓๐
Thyroid volume in SAC > 97th by ultrasound (%)	< ๕	๕-๑๕.๕	๒๐-๒๕.๕	> ๓๐
Median Urine Iodine level ($\mu\text{g}/\text{dl}$)	๑๐-๒๐	๕-๕.๕	๒-๔.๕	< ๒
Frequency of neonatal TSH > ๕ $\mu\text{IU}/\text{ml}$ whole blood (%)	< ๓	๓-๑๕.๕	๒๐-๓๕.๕	> ๔๐

หมายเหตุ: ไอโอดีนที่ได้รับเข้าไปในร่างกายจะขับออกทางปัสสาวะภายใน ๒๔ ชั่วโมง. ดังนั้นระดับไอโอดีนในปัสสาวะจะแสดงถึงการได้รับไอโอดีนในช่วง ๒๔ ชั่วโมงที่ผ่านมาท่านที่ยังพอดีไม่.

ครัวเรือน. จากการทดสอบไอโอดีนในครัวเรือนด้วยชุดทดสอบ I-kit พบว่ามีครัวเรือนที่บริโภคเกลือที่มีไอโอดีนไม่ต่ำกว่า ๓๐ พีพีเอ็ม เท่ากับร้อยละ ๖๐.๒^(๑) ซึ่งถือว่าอยู่กว่าเกณฑ์ขององค์กรอนามัยโลก แต่อัตราของพอกไนเปิดเผยกันเท่ากับ ๒.๒ ซึ่งฝ่ายเกณฑ์องค์กรอนามัยโลก.

โดยเกณฑ์ของคณะกรรมการควบคุมภาวะขาดสารไอโอดีนนานาชาติ (ICCID) ภายใต้กองทุนเด็กนานาชาติ (UNICEF) และองค์กรอนามัยโลกได้กำหนดเกณฑ์สُูตรความสำเร็จในการกำจัดภาวะขาดสารไอโอดีนและความรุนแรงของสภาพปัญหาในแต่ละพื้นที่^(๒) ดังตารางที่ ๑.

การเจาะเลือดหา TSH ในประเทศไทยโดยกรรมวิทยาศาสตร์การแพทย์เป็นการตรวจโดยเจาะล้วนแท้หากการเก็บเลือดโดยกระดาษชั้บ เป็นการตรวจแบบ serum based ไม่ใช่ whole blood based. กรรมวิทยาศาสตร์การแพทย์จึงมีงานวิจัยเพื่อหาค่าเทียบเคียงตามเกณฑ์ขององค์กรอนามัยโลก และพบว่า ค่า TSH แบบ serum based เท่ากับ ๑๑.๒๕ จะเทียบเคียงได้กับ whole blood based ๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล.^(๓) ดังนั้นในที่นี้จะเปลี่ยนเกณฑ์ของ TSH จาก > ๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล. เป็น > ๑๑.๒๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล. แทน (ส่วนเกณฑ์ค่า TSH > ๒๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล. นั้นเป็นเกณฑ์การวินิจฉัยโรคภาวะพร่องชั้ยรอยด์แต่ก็เนิดเพื่อนำไปสู่การรักษา ซึ่งจะแตกต่างกับเกณฑ์ของค่า TSH ที่ใช้สำหรับวินิจฉัยพื้นที่ในการขาดสารไอโอดีน).

ดังนั้นแม้ว่าการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีนในอำเภอต่างๆ ได้ดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยส่งเสริมให้มีการใช้เกลือไอโอดีโนอย่างแพร่หลาย, มีการเจือไอโอดีนในน้ำดื่มและเสริมยาเม็ดไอโอดีนแก่เด็กนักเรียนและหญิงมีครรภ์ ทำให้อัตราของพอกไนเด็กนักเรียนลดลงจากร้อยละ ๒๙ ใน พ.ศ. ๒๕๓๔ เหลือร้อยละ ๑๗ ใน พ.ศ. ๒๕๔๑ แต่ยังขาดซึ่งการประเมินอย่างรอบด้านโดยใช้ดัชนี衡量อย่างประกอบกัน ตามคำแนะนำขององค์กรอนามัยโลก โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์ฯ ได้ดำเนินการสำรวจครอบคลุมในอำเภอต่างๆ ทั่วประเทศ จึงสามารถติดตามได้ดี แต่ในส่วนของ ICIDD เพื่อประเมินอย่างรอบด้านกับภาวะขาดสารไอโอดีนในอำเภอต่างๆ และการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีนให้ได้ผลยังยืน จำเป็นต้องมีการเฝ้าระวังเป็นระยะ โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์ฯ จึงได้ศึกษาดัชนีดังกล่าวเปรียบเทียบระหว่าง พ.ศ. ๒๕๔๑ และ พ.ศ. ๒๕๔๙ ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร.

ระเบียบวิธีศึกษา

๑. ประชากรตัวอย่างที่ใช้ประเมินภาวะขาดสารไอโอดีน

- การสุ่มเก็บตัวอย่าง (random sampling) จาก

(ก) หญิงมีครรภ์ที่อาศัยอยู่ในอำเภอต่างๆ เก็บปัสสาวะในนั้นที่มาฝากครรภ์ครั้งแรกที่สถานีอนามัย หรือที่โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์ฯ และช่วงใกล้คลอด (๓๖ สัปดาห์ขึ้นไป) หรือวันคลอด.

(ข) ทารกแรกคลอดจากมารดาที่อาศัยอยู่ใน
อำเภอต่างชั้ยตลอดเวลา มีครรภ์ และคลอดที่โรงพยาบาล
สมเด็จพระปูชนียพราหมณ์ด้านชั้ย บางส่วนมารดาเป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งข้อ

(ก) เก็บเลือดสายสะเอื้อส่งตรวจ TSH.

- การเก็บตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster sampling)

(ก) ผู้ที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป จากตำบลน้ำดีม ตำบล
อิปูม และตำบลต่างชั้ย เก็บปัสสาวะส่งตรวจระดับไอโอดีน,
เจ้าเลือดส่งตรวจ T3, T4, TSH, และคลำต่อม簟ยรอยด์.

(ข) เด็กวัยต่าง ๆ จากตำบลน้ำดีและอิปูม ตรวจ
ระดับไอโอดีนในปัสสาวะ, และตรวจคอกอกในเด็กนักเรียน
ประถมศึกษาโดยวิธีคลำและใช้เครื่องคลื่นเสียงความถี่สูง.

๒. ครัวเรือนตัวอย่างที่ใช้ประเมินความครอบคลุมของ อัตราใช้เกลือไอโอดีน

สุ่มตัวอย่างจากการว้อยละ ๑๐ หลังคารี่อนของทุก
หมู่บ้าน และตรวจเกลือจากบ้านตัวอย่าง ด้วยชุดตรวจสอบ
ไอโอดีน (I - KIT).

การวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ

ส่งตัวอย่างไปตรวจที่ห้องปฏิบัติการหน่วยต่อเมืองท่อคันจะ

แพทย์ศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี.

ผลการศึกษา

การประเมินภาวะขาดสารไอโอดีนในประชากรอำเภอ
ต่างชั้ย เก็บข้อมูลกลุ่มอายุต่าง ๆ ได้ตามเป้าหมาย ยกเว้น
กลุ่มหญิงมีครรภ์.

เด็กนักเรียนประถมศึกษา

อัตราคอกอกโดยการคลำมีแนวโน้มสูงขึ้นทั้ง ๒ ตำบล
ในขณะที่อัตราคอกอกตรวจโดยคลื่นเสียงความถี่สูงต่ำลงทั้ง ๒
ตำบล. ค่ามัธยฐานของระดับไอโอดีนในปัสสาวะแยกรายตำบล
ตำบลอิปูมค่อนข้างคงที่ แต่ตำบลน้ำดีลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ สังเกตได้จากค่า 95% CL ไม่อยู่ในช่วงเดียวกัน โดย
ภาพรวมมีแนวโน้มลดลงแต่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ขาดสารไอโอดีน
(ตารางที่ ๒).

เด็กอายุ ๐ - ๑ ปี

ค่ามัธยฐานของไอโอดีนในปัสสาวะทั้ง ๒ ตำบลใกล้
เคียงกัน และอยู่ในเกณฑ์ไม่ขาดสารไอโอดีน (ตารางที่ ๓) (ใน
พ.ศ. ๒๕๔๑ ไม่มีข้อมูล).

ตารางที่ ๒ ภาวะขาดสารไอโอดีนในเด็กนักเรียนประถมศึกษา

ตัวชี้วัด	พ.ศ. ๒๕๔๗			พ.ศ. ๒๕๔๙		
	อิปูม	นาดี	รวม	อิปูม	นาดี	รวม
๑. อัตราคอกอกโดยการคลำ						
จำนวน (ราย)	๓๒๗	๓๒๕	๖๖๔	๓๑๓	๒๙๕	๖๑๒
อายุเฉลี่ย (ปี)	๕.๙	๕.๔	๕.๔	๕.๖	๕.๔	๕.๔
คอกอกเกรด ๑ (ราย)	๔๗	๔๗	๔๗	๔๕	๔๒	๔๑
คอกอกเกรด ๒ (ราย)	๐	๕	๕	๑๒	๘	๒๐
อัตราคอกอกรวม (%)	๑๙.๗	๑๔.๖	๑๖.๑	๑๒.๖	๑๐.๑	๑๑.๔
๒. อัตราคอกอกจากตรวจคุณภาพคลื่นเสียงความถี่สูง						
จำนวน (ราย)	๔๐	๖๑	๑๐๑	๐.๕	๐.	๐.๕
๓. ระดับไอโอดีนในปัสสาวะ	๑๐๐	๕๙	๗๕๙	๑๐๒	๕๙	๗๐๐
ค่ามัธยฐาน (มคก./ดล.)	๑๗.๖๕	๒๔.๐๖	๑๕.๘๗	๑๕.๘๕	๑๕.๐๒	๑๕.๗๗
95% CI	๑๗.๗-๑๕.๑	๒๙.๕-๒๐.๗	๑๔.๖-๑๗.๗	๑๓.๕-๑๗.๕	๑๓.๐-๑๖.๕	๑๔.๐-๑๖.๗
จำนวน (ราย)	๑๒๕	๕๔	๑๗๙	๗๐	๑๐๕	๑๗๕

เด็กอายุ ๑-๙ ปี

ค่ามัธยฐานของไอโอดีนในปัสสาวะของเด็กต่ำบลวิปูมเมื่อเนวโน้มสูงขึ้นและใน พ.ศ. ๒๕๖๐ สูงกว่าของเด็กต่ำบลนาดี. เด็กของต่ำบลนาดีมีค่าไอโอดีนในปัสสาวะลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งอายุ ๑-๓ และ ๔-๖ ปี. เมื่อร่วม ๒ ต่ำบลวิปูมและโน้มลดลงแต่ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่ขาดสารไอโอดีน (ตารางที่ ๔ และ ๕).

หารากแรกคลอด

serum TSH (เลือดสายสะพัดอัตรากำลอด) จำนวน ๖๕๕ ราย เก็บใน พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยเกณฑ์ TSH >๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล. พบ ๔๐๐ ราย (ร้อยละ ๖๑.๑); โดยเกณฑ์ใหม่ (เปลี่ยนแปลงโดยกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) TSH >๑.๒๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล. พบ ๑๗๗ ราย (ร้อยละ ๒๖).

ตารางที่ ๓ ภาวะขาดสารไอโอดีนในเด็กอายุ ๐-๙ ปี

	ต่ำบลวิปูม	ต่ำบลนาดี	รวม
จำนวน (ราย)	๔๙	๕๕	๑๐๔
อายุเฉลี่ย (เดือน)	๖.๔ ± ๓.๒	๘.๕ ± ๓.๘	๗.๓ ± ๓.๗
ค่ามัธยฐานของปริมาณไอโอดีนในปัสสาวะ (มคก./คล.)	๑๐.๙๕	๑๒.๖	๑๒.๔๔
95% CI	๗.๖ - ๑๕.๕	๑๑.๐ - ๑๕.๘	้.๗ - ๑๔.๕

ตารางที่ ๔ ภาวะขาดสารไอโอดีนในเด็กอายุ ๑-๓ ปี

ตัวชี้วัด	พ.ศ. ๒๕๕๙			พ.ศ. ๒๕๖๐		
	อัปม	นาดี	รวม	อัปม	นาดี	รวม
จำนวน (ราย)	๔๕	๔๐	๘๕	๗๗	๗๔	๑๵๑
อายุ (เดือน)	๒๐.๕±๑.๗	๒๒.๗±๑.๗	๒๑.๘±๑.๗	๒๗.๐±๖.๐	๒๑.๐±๖.๔	๒๕.๐±๗.๔
ค่ามัธยฐานของไอโอดีนในปัสสาวะ (มคก./คล.)	๑๖.๙๕	๒๔.๕๕	๑๕.๖๒	๑๕.๗๔	๑๒.๙๕	๑๔.๔๔
95% CI	๑๐.๒-๒๗.๗	๑๙.๕-๒๕.๐	๑๖.๕-๒๗.๒	๑๕.๓-๒๗.๗	๑๐.๕-๒๗.๑	๑๒.๕-๒๕.๐

ตารางที่ ๕ ภาวะขาดสารไอโอดีนในเด็กอายุ ๔-๖ ปี

ตัวชี้วัด	พ.ศ. ๒๕๕๙			พ.ศ. ๒๕๖๐		
	อัปม	นาดี	รวม	อัปม	นาดี	รวม
จำนวน (ราย)	๗๔	๗๘	๑๕๒	๗๔	๗๔	๑๔๘
อายุ (ปี)	๔.๓±๐.๘	๔.๗±๐.๗	๔.๓±๐.๘	๔.๕±๐.๖	๔.๕±๐.๘	๔.๕±๐.๗
ค่ามัธยฐานของไอโอดีนในปัสสาวะ (มคก./คล.)	๒๐.๘๐	๒๕.๐๖	๒๓.๖๐	๒๐.๘๔	๒๓.๖๐	๒๓.๔๔
95% CI	๑๖.๗-๒๒.๖	๑๙.๘-๒๒.๗	๑๙.๗-๒๒.๗	๑๗.๐-๒๒.๗	๑๗.๐-๒๒.๗	๑๗.๗-๒๒.๖

ตารางที่ ๖ ภาวะขาดสารไอโอดีนในหญิงตั้งครรภ์

	วันฝากครรภ์		วันคลอด	
	๒๕๙๗	๒๕๙๘	๒๕๙๗	๒๕๙๙
จำนวน (ราย)	๑๐๙	๔๕	๑๐๙	๔๕
อายุครรภ์เฉลี่ย (สัปดาห์)	๓๗.๗๑	๓๐.๗๒	NA	๓๗.๘๕
ค่ามัธยฐานไอโอดีนในปัสสาวะ (มกก./คล.)	๔๖.๕๒	๑๑.๓๐	๒๓.๐๗	๑๐.๖๓
95% CI	๓๑.๕๕-๓๗.๕๕	๗.๔๕-๑๗.๗๗	๑๕.๑๕-๒๓.๗๗	๖.๑๕-๑๕.๖๘

ตารางที่ ๗ ภาวะขาดสารไอโอดีนในผู้สูงอายุสำเภาด้านซ้าย พ.ศ. ๒๕๙๖

ตัวชี้วัด	ตัวบล็อกปั่น	ตัวบล็อกด้านซ้าย	ตัวบล็อกด้านซ้าย	รวม
๑. อัตราคอพอกโดยการคลำ				
กลุ่มตัวอย่าง	๒๐๕	๑๙๗	๕๙	๔๕๐
อายุเฉลี่ย (ปี)	๖๕.๒	๗๐.๖	๖๕.๖	๖๕.๒
หญิง (ราย)	๑๒๘	๑๗๖	๕๕	๓๐๙
ชาย (ราย)	๙๑	๒๗	๔๓	๑๔๑
คอกพอก เกรด ๑ (ราย)	๑๒	๑๕	๔๘	๔๕
คอกพอก เกรด ๒ (ราย)	๔๗	๑๑	๔๘	๔๖
อัตราคอพอก (ร้อยละ)	๒๖.๓	๑๑.๘	๒๖.๓	๒๖.๓
คอกพอกแบบเป็นปุ่นก้อน (ร้อยละ)	๙.๑	๕.๗	๙.๑	๙.๑
๒. ไอโอดีนในปัสสาวะ				
จำนวนตัวอย่าง (ราย)	๑๐๒	๑๐๔	๑๐๐	๓๐๖
ค่ามัธยฐาน (มกก./คล.)	๕.๕๒	๗.๒๕	๗.๕๑	๕.๕๒
95% CI	๔.๕๗-๗.๗๗	๒.๔๑-๔.๗๕	๖.๐๑-๗.๒๕	๔.๖๕-๖.๗๗
๓. ჩัยรอยด์ฮอร์มอนในเลือด				
จำนวนตัวอย่าง (ราย)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓๐๐
T3 ค่าเฉลี่ย ± SD (นก./คล.)	๘๔.๕ ± ๒๖.๐ ^a	๗๔.๓ ± ๒๒.๓ ^a	๑๐๕.๔ ± ๒๔.๑ ^a	๘๔.๕ ± ๒๘.๒
พิสัย	๔๐ - ๒๒๖	๔๐ - ๑๕๗	๔๕ - ๑๖๕	๔๐ - ๒๒๖
T4 ค่าเฉลี่ย ± SD (นก./คล.)	๕.๘ ± ๑.๔๗ ^b	๕.๘ ± ๑.๔ ^b	๖.๑ ± ๑.๔ ^b	๕.๕ ± ๑.๔
พิสัย (มกก./คล.)	๒.๓ - ๑๙.๓๐	๑.๐ - ๕.๐	๑.๐ - ๑๐.๗	๑.๐ - ๑๙.๓
ค่ามัธยฐาน TSH (มกก./คล.)	๐.๗๙	๐.๗๙	๐.๘๙	๐.๘๙
95% CI	๐.๖๕ - ๐.๙๖	๐.๖๙ - ๐.๙๙	๐.๘๑ - ๑.๐๗	๐.๗๖ - ๐.๙๗

a = เมริยบเพียงระหัวงค่าบล ค่าพี < 0.01

b = เมริยบเพียงระหัวงค่าบล กับค่าบลด้านซ้าย ค่าพี < 0.01

ໜູ້ງມືຕຽງ

ຄໍາມັນຍຸ້ານຂອງໄວໂອດີນໃນປໍສໍາວະຕັ້ງແຕ່ຝາກຄຽງ
ຄັ້ງແຮກແລະວັນຄລອດຕໍ່າລົງກວ່າ ພ.ຄ. ແກຊ ອຍ່າງມືນຍັ
ລຳຄັ້ງທາງສົດຕື ແຕ່ຍັງຍຸ້ໃນເກນທີ່ໄຟເຂົດສາຣໄວໂອດີນ (ຕາງໆທີ່
ນ) ໂດຍໃນ ພ.ຄ. ແກຊ ໜູ້ງຕັ້ງຄຽງໄດ້ຮັບຍໍໄວໂອດີນ ១-២
ເມັດເມື່ອມາຝາກຄຽງແຕ່ໃນ ພ.ຄ. ແກຊ ໄນມີການໃຫ້ຢາ.

ຜູ້ສູງອາຍຸ

ອັຕຣາຄອພອກໃນຜູ້ສູງອາຍຸ ຕຳບລອົບປຸ່ມແລະນາດີ ມີແນວ

ໂນ້ມລດລົງຈາກ ພ.ຄ. ແກຊ ທີ່ມີອັຕຣາຄອພອກຮ້ອຍລະ ຕາ.ເຊ
ແລະ ແກຊ ຕາມລຳດັບ.

ຄໍາມັນຍຸ້ານຂອງໄວໂອດີນໃນປໍສໍາວະຂອງຜູ້ສູງອາຍຸ
ທຸກຕຳບລອຍໃນຮະດັບທີ່ເຂົດສາຣໄວໂອດີນແລະມີແນວໂນ້ມລດລົງ
ອຍ່າງມືນຍັລຳຄັ້ງເມື່ອເປົ້າຍບໍາກັບຂໍ້ມູນ ພ.ຄ. ແກຊ ໂດຍ
ຜູ້ສູງອາຍຸທັ້ງ ๓ ຕຳບລມີຄໍາມັນຍຸ້ານຂອງໄວໂອດີນໃນປໍສໍາວະໃນ
ພ.ຄ. ແກຊ ເທົ່າກັບ ຕ.ຕ.ຕ (ນ.ຕະ - ດ.ຕ) ມຄກ./ດລ.

ອັຕຣາກວາງຮ້ອຍດີເປັນພິ່ນຂອງຜູ້ສູງອາຍຸຕຳບລອົບປຸ່ມແລະ

ຕາງໆທີ່ ៨ ຄວາມຊຸກກວະຮ້ອຍດີເປັນພິ່ນ ໃນກຸ່ມຜູ້ສູງອາຍຸ

	ພ.ຄ. ແກຊ			ພ.ຄ. ແກຊ		
	ອົປຸ່ມ	ນາດີ	ຮວມ	ອົປຸ່ມ	ນາດີ	ຮວມ
ໄມ່ແສດງອາກາຣ (ຮ້ອຍລະ)	៥.៥	៣៣.៥	៤.៥	៥.០	៣.០	៥.៥
ແສດງອາກາຣ (ຮ້ອຍລະ)	៣.៥	៣.០	២.៥	០	៣.០	០.៥
ຮວມ (ຮ້ອຍລະ)	៨.៦	៣៩.៥	៨.៥	៨.០	៣.០	៨.០
ຈຳນວນ (ຮາຍ)	១០៥	៥៥	២០១	១០០	៣០	២០០

ຕາງໆທີ່ ៩ ຄວາມກຽບຄຸມຂອງການໃຊ້ເກີ່ອເສຣິນໄວໂອດີນ

ຕຳບລ	ຈຳນວນຕົວອ່າງ		ມີໄວໂອດີນນ້ອຍກວ່າ ៣០ ppm		ມີໄວໂອດີນຕັ້ງແຕ່ ៣០ ppm	
	ຫລັງຄາວີອນ	ຫລັງຄາວີອນ	ຫລັງຄາວີອນ	ຮ້ອຍລະ	ຫລັງຄາວີອນ	ຮ້ອຍລະ
ດ່ານຫ້າຍ	១៥៥	៥៥	៥៥	៥០.៥	១១៦	៥៥.៥
ປາກໜັນ	៥៥	៥៥	៥៥	៦០.៥	១៥	៣៥.៦
ນາດີ	៥៥	៥៥	៥៥	៥៥.៥	២០	៥៥.០
ໂຄກງານ	៥៥	៥៥	៥៥	៥៥.៥	៥៥	៥៥.៣
ໂພນສູງ*	៥	៥	៥	១០០.០	០	០
ອົປຸ່ມ	១០៥	៥៥	៥៥	៥៥.៥	៥៥	៥៥.៥
ກກສະຫອນ	១១៥	៥៥	៥៥	៥៥.៥	៥៥	៥៥.៥
ໂປ່ງ	១៥៦	៥៥	៥៥	៥៥.៥	៥៥	៥៥.៥
ວັງຍາ	៥៥	៥៥	៥៥	៥៥.៥	៥៥	៥៥.៥
ນາຫອ	៥៥	៥៥	៥៥	៥៥.៥	៥៥	៥៥.៥
ຮວມ	៥៥៥	៥៥៥	៥៥៥	៥៥៥.៥	៥៥៥	៥៥៥.៥

*ຕຳບລໂພນສູງ ສໍາຮວຍໄດ້ ១ ມູນບັນ ຈາກ ៥ ມູນບັນ

นาดี มีแนวโน้มลดลงจาก พ.ศ. ๒๕๔๑ (ตารางที่ ๙).

ความครอบคลุมการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนในครัวเรือน

ความครอบคลุมของการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนที่มีคุณภาพมาตรฐาน คือมีไฮโอดีนตั้งแต่ ๓๐ ส่วนในล้าน (ppm) ขึ้นไป ทั้งสำเภาที่มีเพียงร้อยละ ๔๕ และมีเพียง ๓ ตำบลที่มีความครอบคลุมเกินร้อยละ ๕๐ คือ ตำบลโคกงาม, โป่ง และ

ด่านชัย (ตารางที่ ๗). เมื่อเทียบกับการสำรวจเมื่อ ๖ มค. ๒๕๔๗ อัตราความครอบคลุมลดลงอย่างมากและลดลงทุกตำบลและมีครัวเรือนร้อยละ ๔๙ ที่ใช้เกลือสินเชาว์หรือเกลือที่ไม่มีไฮโอดีนเลย (ตารางที่ ๑๐).

คุณภาพของเกลือเสริมไฮโอดีน (ตารางที่ ๑๑)

ครัวเรือนส่วนใหญ่ใช้เกลือเสริมไฮโอดีนยี่ห้อผู้ผลิต

ตารางที่ ๑๐ ความครอบคลุมของการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนในครัวเรือน

ตำบล	ร้อยละของหลังคาเรือนที่ใช้เกลือเสริมไฮโอดีน ตั้งแต่ ๓๐ ppm ขึ้นไป		
	มค. ๒๕๔๗	มค. ๒๕๔๒	พ.ศ. ๒๕๔๑
ด่านชัย	NA	NA	๕๕.๔
ปากหมัน	๕๑.๕	๘๗.๗	๓๕.๖
นาดี	๖๕.๕	๘๒.๕	๒๓.๐
โคกงาม	๖๗.๕	๘๕.๕	๖๑.๓
โพนสูง	๖๕.๖	๘๕.๗	๑๐.๑
อปูม	๗๑.๖	NA	๔๒.๑
กักสะตอน	๗๕.๗	๘๕.๗	๒๓.๕
โป่ง	๗๑.๐	๗๕.๔	๖๕.๘
วังยา	๗๑.๐	๘๖.๓	๑๙.๓
นาหอ	๖๒.๕	๘๗.๖	๔๗.๔
รวม	๕๕.๖	๘๒.๔	๔๓.๒
จำนวนตัวอย่าง (หลัง)	๗๑๗	๖๑๕	๑๐๓๕

ตารางที่ ๑๑ คุณภาพของเกลือเสริมไฮโอดีนที่ใช้ในครัวเรือน

ชื่อการค้า	๐ ppm			๑๐ ppm			๓๐ ppm			๕๐ ppm			๑๐๐ ppm			รวม
	ของ	ร้อยละ	ของ	ร้อยละ	ของ	ร้อยละ	ของ	ร้อยละ	ของ	ของ	ร้อยละ	ของ	ของ	ร้อยละ	ของ	
ฟิตาโภน	๐	๐	๙	๒๒.๗	๒๗๘	๔๔.๙	๑๗๑	๔๓.๙	๑๗๑	๔๓.๙	๑๒๒	๑๐.๙	๑๐.๙	๑๐.๙	๑๐.๙	๒๕๕.๕
ปรุงพิพิธ	๐	๐	๐	๐	๑๗	๓๖.๗	๖	๑๖.๗	๖	๑๖.๗	๖	๔๗.๒	๔๗.๒	๔๗.๒	๔๗.๒	๓๖
เรือหงษ์	๑	๑๒.๐	๐	๐	๑๒	๓๘.๗	๑๗	๕๗.๗	๑๗	๕๗.๗	๑๗	๔๑.๕	๔๑.๕	๔๑.๕	๔๑.๕	๓๑
อุดร	๑๗	๑๐๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๗
บรนี่อ	๐	๐	๗	๘๗.๕	๑	๑๒.๕	๑	๑๒.๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๘
ก.พานิช	๔	๑๖.๐	๑๑	๔๔.๐	๑๐	๔๐.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๔๕
ครัวพิพิธ	๐	๐	๑	๔.๐	๔	๔๐.๐	๑๕	๗๕.๐	๑๕	๗๕.๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒๐
รวม	๑๙	๔.๒	๒๗	๖.๓	๑๖๘	๓๘.๕	๑๗๘	๓๘.๕	๑๗๘	๓๘.๕	๑๗๘	๔๔	๔๔	๔๔	๔๔	๔๓๒

โขนซึ่งเป็นเกลือเริม ไอโอดีนบรูซองจัดจำหน่ายโดยเอกชน โดยร้อยละ ๙๗.๓ มีไอโอดีนตั้งแต่ ๓๐ ppm. เกลือเริม ไอโอดีนยี่ห้อปูรุกพิพย์มีไอโอดีนกิน ๓๐ ppm ทูกซอง แต่ร้อยละ ๔๗ มีไอโอดีนสูงถึง ๑๐๐ ppm. เกลือที่สำรวจมีไอโอดีนต่ำกว่า ๓๐ ppm พบร้อยละ ๑๐.๕.

เมื่อสำรวจการจัดเก็บเกลือพบว่ามีเพียง ๓๑๖ ครัวเรือน (ร้อยละ ๓๔.๑) ที่เก็บถูกต้องโดยใช้ภาชนะที่บปิดฝาไมดีซิต, ๑๙๖ ครัวเรือน (ร้อยละ ๒๑.๑) ปิดปากซองหรือใส่ขวดไปร่วงแสงปิดฝา, ๓๐๔ ครัวเรือน (ร้อยละ ๓๒.๘) เก็บโดยไม่ปิดปากซองหรือวางไว้ใกล้เตาไฟหรือถูกแดดรดซึ่งทำให้สูญเสียไอโอดีนได้; ไม่ระบุ ๑๑๑ ครัวเรือน (ร้อยละ ๑๗).

การได้รับไอโอดีนจากแหล่งอื่น

ครัวเรือนส่วนใหญ่ในอำเภอต่านชัย (๕๔๒ ครัวเรือน หรือร้อยละ ๔๙.๕) ใช้เกลือและน้ำปลาควบคู่กันในการปรุงอาหาร, ๕๕ ครัวเรือน (ร้อยละ ๕.๔) ใช้น้ำปลาเป็นหลัก, มี ๓๓๔ ครัวเรือน (ร้อยละ ๓๖.๑) ที่ใช้เกลือเป็นหลัก. น้ำปลาที่ใช้มากที่สุดคือน้ำปลาไลส์ตัน (๓๒๐ ครัวเรือน หรือร้อยละ ๓๔.๕), รองลงมาคือน้ำปลาทิพร (๑๐๒ ครัวเรือน หรือร้อยละ ๑๑), ซึ่งทั้งสองชนิดผลิตจากปลาทะเล. ส่วนน้ำปลาตราปลาชีวะและสับปะรดซึ่งเป็นน้ำปลาสมผลิตจากปลาสวายมีใช้ใน ๑๐๘ ครัวเรือน (ร้อยละ ๑๐.๕) และตราสับปะรด ๖๗ ครัวเรือน

ตารางที่ ๑๒ ครัวเรือนที่ได้รับไอโอดีนจากแหล่งอื่น

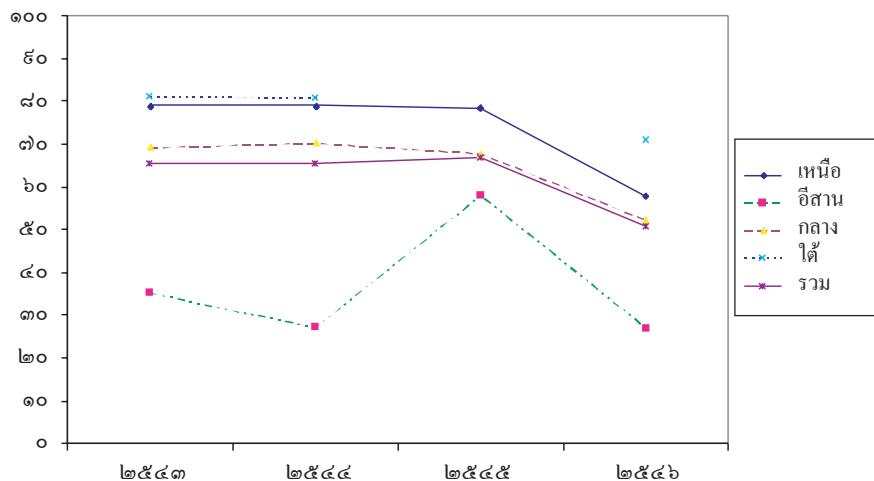
ไข่	น้ำดื่ม		ยาเม็ด		น้ำปลา		นมผู้สำเร็จรูป	
	หลัง	%	หลัง	%	หลัง	%	หลัง	%
เป็นประจำ	๗	๐.๔	๕	๐.๙	๑	๐.๒	๑๗๗	๒๐.๙
นาน ๆ ครั้ง	๖๒	๑๐.๕	๑๑๖	๒๑.๑	๓๐	๕.๑	๑๕๕	๑๗.๐
ไม่เคย	๕๒๕	๘๕.๐	๔๔๕	๗๖.๑	๕๕๕	๙๔.๙	๕๓๔	๕๖.๔

ตารางที่ ๑๓ สรุปผลการประเมินภาวะขาดสารไอโอดีนของประชากรอำเภอต่านชัย พ.ศ. ๒๕๖๖

ตัวชี้วัด	ผล	ความรุนแรงของ IDD
อัตรา colloidal SAC (%)	๒๑.๔	ปานกลาง
อัตรา colloidal SAC (%) เสียงความถี่สูง SAC (%)	๐.๕	ไม่เป็น
ค่ามัธยฐานไอโอดีนในปัสสาวะ (95%CL) mg/g/คล.		
เด็กอายุ ๐ - ๑ ปี	๑๒.๔๔ (๕.๗-๑๔.๕)	ไม่เป็น
เด็กอายุ ๑ - ๓ ปี	๑๕.๔๕ (๑๒.๕-๑๕.๑)	ไม่เป็น
เด็กอายุ ๔ - ๖ ปี	๑๕.๔๔ (๑๔.๑-๑๖.๗)	ไม่เป็น
เด็กนักเรียนประถมศึกษา	๑๕.๓๑ (๑๔.๐-๑๖.๗)	ไม่เป็น
หญิงมีครรภ์ (ฝากครรภ์ครั้งแรก)	๑๑.๓๐ (๗.๖-๑๕.๓)	ไม่เป็น
หญิงมีครรภ์ (วัณคลด)	๑๐.๖๗ (๖.๑-๑๕.๗)	ไม่เป็น
ผู้สูงอายุ	๕.๕๒ (๔.๖-๖.๗)	เป็นอ่อน ๆ
TSH ในเลือดสายสะดื้อ > ๑.๑๕ ไมโครยูนิตนาชาติ/ml.	๒๖%	ปานกลาง

ตารางที่ ๑๔ ข้อดีและข้อจำกัดของคัชนีชีวัตต่าง ๆ

คัชนีชีวัตต	ข้อดี	ข้อจำกัด
อัตราคอพอกในเด็กนักเรียนโดยการคลำ	สะดวก รวดเร็ว ราคาถูก	มีความคลาดเคลื่อนสูงเปลี่ยนแปลงช้า
อัตราคอพอกในเด็กนักเรียนโดยคลื่นเสียง ความถี่สูง	แม่นยำ	อาศัยเครื่องตรวจพิเศษ ราคาแพง ผู้ตรวจต้องฝึกฝนแนวทาง เปลี่ยนแปลงช้า
ปริมาณไอโอดีนในปัสสาวะ	บอกปริมาณไอโอดีนที่ร่างกาย ได้รับในขณะนั้น	ไม่บอกสถานภาพปริมาณไอโอดีนที่ได้รับใน ระยะยาวเก็บตัวอย่างยากตรวจวินิจฉัยยาก ราคาสูง
TSH ในเลือดสายสะดื้อ	บอกสถานภาพไอโอดีนในช่วง วิกฤตที่สุดของชีวิต	เก็บตัวอย่างยาก ราคาสูง

รูปที่ ๒ ความครอบคลุมการบริโภคเกลือเสริมไอโอดีนแยกตามรายภาคของประเทศไทย

(ร้อยละ ๗.๒). ส่วนการได้รับไอโอดีนจากแหล่งอื่นนอกจากน้ำปลาไม่น้อยมาก (ตารางที่ ๑๔).

วิจารณ์

คัชนีที่นิยมใช้ในการเฝ้าระวังภาวะขาดไอโอดีนในประชากรตามที่ WHO แนะนำมีข้อดีข้อเสียแสดงในตารางที่ ๑๔.

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าอัตราคอพอกในเด็กนักเรียน

โดยการคลำมีความคลาดเคลื่อนมากจึงไม่น่าที่จะใช้เป็นคัชนีในการเฝ้าระวังอีกต่อไป. ระดับไอโอดีนในปัสสาวะของประชากรทำ得到ด้านชายหญิงกลุ่มอายุที่เป็นป้าหมายสำคัญของการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีนอยู่ในระดับเพียงพอ คือเกิน ๑๐ มคก./dl. แต่มีแนวโน้มต่ำลงกว่า พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งสอดคล้องกับอัตราความครอบคลุมของการใช้เกลือเสริมไอโอดีนในครัวเรือนของประชากรในตำบลอิฐ นาดี ดำเนินชัย

และภาคร่วมทั้งอำเภอ ซึ่งลดลงมาก เช่นเดียวกับข้อมูลจาก การสำรวจโดยกรมอนามัย ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความ ครอบคลุมของเกลือที่มีคุณภาพเพียงร้อยละ ๒๗ และทั้ง ประเทศร้อยละ ๔๐.๖ (รูปที่ ๒) ขณะที่การอนามัยโลก แนะนำว่าความครอบคลุมของการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนควร เกินร้อยละ ๙๐ เพื่อจัดปัญหาการขาดสารไฮโอดีนให้หมดไป จากประชาก.

สาเหตุที่ประชากรด้านชายมีการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนกัน น้อยในบางพื้นที่อาจจะเป็นเพราะไม่ตระหนักรถึงความสำคัญ ของไฮโอดีนมากกว่าการเข้าถึง เพราะในพื้นที่ซึ่งเป็นเขต เทศบาล เช่นตำบลด้านชายมีความความครอบคลุมของการใช้ เกลือเสริมไฮโอดีนเพียงร้อยละ ๔๙.๕ ส่วนตำบลนาหอและ ตำบลโคกงามที่การคุณภาพสอดคล้องและใกล้ติดามมีความ ครอบคลุมของการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนเพียงร้อยละ ๘๗.๔ และ ๖๑.๑ ตามลำดับ. อายุไวรัสตามสภาพพื้นที่ทั่วไปแล้ว การ คุณภาพล่างากอาจทำให้เกลือไฮโอดีนไม่มีจำนวนอยู่ตลอดปี เช่นตำบลอิปุ่ม, กักสะตอน, วังยาง ซึ่งมีความครอบคลุมของ การใช้เกลือเสริมไฮโอดีนเพียงร้อยละ ๔๒.๒, ๒๓.๕ และ ๑๙.๓ ตามลำดับ. นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับวิธีชีวิตดั้งเดิมที่จะมีการ แลกเปลี่ยนข้าวกับเกษตรกรสินเร้าวจากตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอ นครไทยซึ่งอยู่ติดกับอำเภอต้นชาย โดยในฤดูเก็บเกี่ยว พ่อค้าจะนำเกลือมาแลกกับข้าวหรือข้าวโพดถึงบ้าน ชาวบ้าน ด้านชายจึงนิยมใช้เกลือบ่อหรือเกลือแลกข้าว มากกว่าเกลือ เสริมไฮโอดีนที่ต้องเสียเงินซื้อ.

การประเมินคุณภาพของเกลือเสริมไฮโอดีน พบร่วมกัน หลายอย่างไม่ได้มาตรฐานมีไฮโอดีนต่ำกว่า ๓๐ ppm ประกอบกับการเก็บรักษาที่ไม่ถูกต้องได้แก่การเก็บไว้ใน ตู้เย็นหรือถุงแสงแดง ซึ่งทำให้สูญเสียไฮโอดีนไปอีกอาจจะ ทำให้ได้รับไฮโอดีนไม่เพียงพอ. ดังนั้นควรมีการส่งเสริมการ บริโภคเกลือเสริมไฮโอดีนอย่างต่อเนื่องร่วมกับการควบคุม คุณภาพของเกลือจากแหล่งผลิต และแนะนำการจัดเก็บที่ร้าน ค้าและที่ครัวเรือน.

จากความครอบคลุมเกลือเสริมไฮโอดีนที่ยังไม่ถึงร้อยละ ๙๐ รวมทั้งมีเกลือสินเร้าว และเกลือไฮโอดีนที่ไม่ได้มาตรฐาน

น่าจะเป็นเหตุให้ TSH ในเด็กแรกคลอดที่มากกว่า > ๑๑.๒๕ ไมโครยูนิตนานาชาติ/มล.เท่ากับร้อยละ ๒๖ ซึ่งทำให้จัดพื้นที่ อำเภอต้นชายอยู่ในเกณฑ์ IDD ปานกลาง ดังมีผลสรุปตาม ตารางที่ ๑๓ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ถึงแม่อำเภอต้นชายจะผ่าน เกณฑ์ในจำนวนเด็กที่มีคอกพอกโดยใช้คลื่นเสียงความถี่สูง ซึ่ง แสดงถึงเด็กประมาณได้รับสารไฮโอดีน และผ่านเกณฑ์ไฮโอดีน ในปัจจุบัน ในประชากรกลุ่มอายุต่าง ๆ ทั้งเด็ก นักเรียน หญิงมีครรภ์ และผู้สูงอายุ ซึ่งแสดงถึงการได้รับไฮโอดีนในวัน นั้น โดยโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชด้านชายได้มีโครงการ ให้ยาเม็ดเสริมไฮโอดีนในหญิงมีครรภ์ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๗ แต่ TSH ที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์ อาจเกิดจากการที่หญิงมีครรภ์กิน ยาเม็ดเสริมไฮโอดีนไม่ส่วนเต็มอิ่วหรือหญิงมีครรภ์ในบางพื้นที่ ซึ่งกันดารห่างไกลที่ไม่ได้กินยาเม็ดเสริมไฮโอดีน ทำให้ ผลลัพธ์สุดท้ายที่บอกถึงสถานภาพไฮโอดีนในช่วงวิกฤติของชีวิต ที่จะส่งผลกระทบต่อไฮคิวของเด็กทารก ยังไม่ได้ตามเกณฑ์.

การเฝ้าระวังภาวะรั้ยรอยด์เป็นพิษในผู้สูงอายุในตำบล อิปุ่ม นาดี พบอุบัติการณ์มีแนวโน้มลดลงและตำบลด้านชาย พบอุบัติการต่ำกว่าตำบลอิปุ่ม นาดี. จากข้อมูล พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้สูงอายุตำบลด้านชายมีระดับไฮโอดีนในปัจจุบันสูงกว่าอีก ๒ ตำบลและอยู่ในระดับไม่ขาดไฮโอดีนซึ่งสอดคล้องการรายงาน จากต่างประเทศที่อัตราการเกิดภาวะรั้ยรอยด์เป็นพิษหลังการ เสริมไฮโอดีน โดยในพื้นที่ที่ขาดไฮโอดีนมากกว่าก็จะมีโอกาส เกิดสูงกว่าและมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ เมื่อประชากรได้รับ ไฮโอดีนเพียงพอในระยะยาว^(๙).

ข้อเสนอแนะ

โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชด้านชายสมควรจะได้ ดำเนินการในช่วงต่อไปดังต่อไปนี้

๑. ติดตามวิเคราะห์ภาวะ TSH ของทารกแรกเกิด ซึ่งต้องได้รับการเจาะเพื่อคัดกรองภาวะพร่องรั้ยรอยด์แต่ กำเนิดเป็นประจำอยู่แล้ว แยกตามรายหมู่บ้าน ตำบล เพื่อใช้ ข้อมูลดังกล่าวพื้นที่หมู่บ้านตำบลที่มีปัญหาภาวะขาดสาร ไฮโอดีน และนำข้อมูลนี้ไปเผยแพร่ให้ชุมชนทราบเพื่อ ตระหนักรแล้วรับรู้ปัญหาร่วมกัน ในการรณรงค์ให้ชุมชนใช้

เกลือเสริมไฮโอดีน ลดการใช้เกลือลินเนาร์ที่ไม่มีไฮโอดีน เพื่อพัฒนาการสมองของเด็กทางการและคนในชุมชน.

๒. นำข้อมูลการตรวจเกลือเสริมไฮโอดีนและกลับให้ผู้ผลิตเกลือเสริมไฮโอดีนรับทราบและแจ้งว่าจะมีการติดตามวัดปริมาณไฮโอดีโนย่างต่อเนื่อง กรณีที่ผู้ผลิตยังผลิตเกลือเสริมไฮโอดีนที่ไม่ได้มาระดูจะได้แจ้งให้กรมอนามัยดำเนินการต่อไป.

บทเรียนนี้สามารถนำไปใช้ในโรงพยาบาลชุมชนอื่น ๆ ในภาวะเคราะห์ภาวะขาดสารไฮโอดีนในแต่ละพื้นที่อย่างครบวงจรเพื่อป้องกันการพัฒนาการของสมองของเด็กทางการซึ่งต่ำกว่าที่ควรจะเป็น โดยที่ชุมชนอาจจะไม่มีโอกาสสู้ได้เลย. การที่ชุมชนนั้น ๆ ไม่มีเต็กแวรากลอดที่มีภาวะพร่องน้ำนมอยู่แต่กำเนิดอาจจะไม่ได้เป็นหลักประกันว่าไม่มีภาวะขาดสารไฮโอดีนจนกว่าจะมีการติดตามค่า TSH ซึ่งแสดงถึงผลลัพธ์สุดท้ายและตัวชี้วัดอื่น ๆ ที่แสดงถึงกระบวนการได้ที่ควรแก้ไขในขั้นตอนการส่งไฮโอดีน จากโรงงานจนถึงชุมชน และจากการดำเนินการ.

กิตติกรรมประกาศ

ศาสตราจารย์ นายแพทย์รัชตะ รัชตะนาวิน 医師 ระบบต่อมิเรชท์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ได้ให้ความอนุเคราะห์การตรวจทางห้องปฏิบัติการ. 医師 หญิงแสง

โสม สีนະวัฒน์ กองโภชนาการ กรมอนามัย และคณะเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลสมเด็จพระบูพาราชด้านชาย ได้สนับสนุนให้ดำเนินการลุล่วงไปด้วยดี.

เอกสารอ้างอิง

๑. WHO, UNICEF, and ICCIDD. Indicators for assessing iodine deficiency disorders and their control through salt iodization. Geneva: WHO publ. WHO/NUT/94.6. 1994. p. 55.
๒. WHO, UNICEF, and ICCIDD. Assessment of the Iodine deficiency disorders and monitoring their elimination. Geneva: WHO publ. WHO/NHD/01.1. 2001. p. 107.
๓. ICCIDD, UNICEF. Tracking progress towards sustainable elimination of iodine deficiency disorders in Thailand, 1997. p. 40-6.
๔. กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. การสำรวจภาวะคอพอกในเด็กนักเรียนปี ๒๕๔๖. ๒๕๔๖. หน้า ๘.
๕. Delange F. The role of iodine in brain development. Proc Nutr Soc 2000;59:1-5.
๖. กองโภชนาการ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. การศึกษาความครอบคลุมการใช้เกลือเสริมไฮโอดีนในระดับครัวเรือนในประเทศไทย ปี ๒๕๔๒; ๒๕๔๒. หน้า ๑.
๗. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข. คำชี้แจงการรายงานผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดในโครงการตามพระราชดำริฯ โครงการควบคุมป้องกันโรคขาดสารไฮโอดีน จาก <http://www.dmsc.moph.go.th/webroot/ri/limb/Service/work.doc>
๙. Roti E, Uberti ED. Iodine excess and hyperthyroidism. Thyroid 2001;11:493-500.